

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
НАУКИ І ОСВІТИ
В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»**

ВИПУСК 39

28 вересня 2018 р.

м. Переяслав-Хмельницький

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди»

Рада молодих учених університету

Матеріали
XXXIX Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
**«ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
НАУКИ І ОСВІТИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»**
28 вересня 2018 року

Збірник наукових праць

Переяслав-Хмельницький – 2018

ГОСУДАРСТВЕННОЕ ВЫСШЕЕ УЧЕБНОЕ ЗАВЕДЕНИЕ
«Переяслав-Хмельницкий государственный педагогический университет
имени Григория Сковороды»

Совет молодых ученых университета

Материалы
XXXIX Международной научно-практической интернет-конференции
**«ТЕНДЕНЦИИ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ
НАУКИ И ОБРАЗОВАНИЯ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ»**
28 сентября 2018 года

Сборник научных трудов

Переяслав-Хмельницкий – 2018

УДК 001+37(100)

ББК 72.4+74(0)

Т 33

Матеріали XXXIX Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації»: Зб. наук. праць. – Переяслав-Хмельницький, 2018. – Вип. 39. – 665 с.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

Коцур В.П. – доктор історичних наук, професор, академік НАПН України

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Базалук О.О. – доктор філософських наук, професор

Воловик Л.М. – кандидат географічних наук, доцент

Дашкевич Є.В. – кандидат біологічних наук, доцент (Білорусь)

Доброскок І.І. – доктор педагогічних наук, професор

Євтушенко Н.М. – кандидат економічних наук, доцент

Кикоть С.М. – кандидат історичних наук (відповідальний секретар)

Руденко О.В. – кандидат психологічних наук, доцент

Садиков А.А. – кандидат фізико-математичних наук, доцент (Казахстан)

Склярєнко О.Б. – кандидат філологічних наук, доцент

Халматова Ш.С. – кандидат медичних наук, доцент (Узбекистан)

Збірник матеріалів конференції вміщує результати наукових досліджень наукових співробітників, викладачів вищих навчальних закладів, докторантів, аспірантів, студентів з актуальних проблем гуманітарних, природничих і технічних наук.

Відповідальність за грамотність, автентичність цитат, достовірність фактів і посилань несуть автори публікацій.

©Автори статей

©Рада молодих учених університету

©ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди

Цюсь Тетяна Сергіївна – студентка 7 курсу Педагогічного інституту Київського університету імені Бориса Грінченка (Київ, Україна)

Чернова Оксана Анатоліївна – студентка магістратури II року навчання факультету управління, адміністрування та інформаційної діяльності Ізмаїльського державного гуманітарного університету (Ізмаїл, Україна)

Чорна Вікторія Володимирівна – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри початкової освіти Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького (Мелітополь, Україна)

Чорний Олександр Андрійович – викладач спецдисциплін комісії загальних електротехнічних дисциплін Коледжу радіоелектроніки (Дніпро, Україна)

Шавкун Людмила Володимирівна – магістрант хіміко-біологічного факультету Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка (Тернопіль, Україна)

Шакаров Нодир Колбоевич – асистент кафедри фармакології, нормальної фізіології Ташкентського педіатричного медичного інституту (Ташкент, Узбекистан)

Шешоліна Поліна Юріївна – магістрант природничо-географічного факультету Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького (Мелітополь, Україна)

Широкун Валентина Миколаївна – вчитель вищої категорії Уманської ЗОШ I-III ступенів №8 Уманської міської ради Черкаської області (Умань, Україна)

Шкаруба Анастасія Юріївна – студентка 6 курсу юридичного факультету Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара (Дніпро, Україна)

Шкода Наталія Анатоліївна – кандидат історичних наук, доцент кафедри історії Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького (Мелітополь, Україна)

Шокиров Пўлат Каримович – преподаватель, заведующий кафедрой физической культуры и спорта Ташкентского государственного технического университета имени Ислама Каримова (Ташкент, Узбекистан)

Щока Ольга Федорівна – студентка 4 курсу Інституту філології Київського університету імені Бориса Грінченка (Київ, Україна)

Юнусов Абдушукур Абдулахатович – кандидат медичних наук, доцент кафедри фармакології, нормальної фізіології Ташкентського педіатричного медичного інституту (Ташкент, Узбекистан)

Юркевич Жанна Василівна – викладач вищої кваліфікаційної категорії, старший викладач, викладач англійської мови Сарненського педагогічного коледжу Рівненського державного гуманітарного університету (Сарни, Україна)

Юсупова Умида Дусталиєвна – асистент Ташкентського державного технічного університету (Ташкент, Узбекистан)

Якимюк Жанна Олександрівна – студентка 6 курсу (магістрант) психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету (Рівне, Україна)

ЗМІСТ / СОДЕРЖАНИЕ

БІОЛОГІЧНІ НАУКИ / БИОЛОГИЧЕСКИЕ НАУКИ

Галина Голіней, Людмила Шавкун

ПОШИРЕННЯ ВИДОВОГО СКЛАДУ РЯДУ СОКОЛОПОДІБНІ –
FALCONIFORMES НА ТЕРИТОРІЇ ТЕРЕБОВЛЯНСЬКОГО РАЙОНУ
ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ 5

Илхом Мамаджанов, Насиба Наралиева,

Пахлавон Усупжонов, Жохонгир Маткаримов

ANDIJON VILOYATIDA KENG TARQALGAN QUSHLARNING TURLAR
TARKIBI VA ULARNI O'ZIGA XOS BIOEKOLOGIK XUSUSIYATLARINI
O'RGANISHGA DOIR 7

Ярослава Павлишак, Наталія Гойванович, Галина Кречківська

СТАН ПОШИРЕННЯ ВИДІВ ЛІКАРСЬКИХ РОСЛИН СКОЛІВСЬКОГО РАЙОНУ 11

ГЕОГРАФІЯ І ГЕОЛОГІЯ / ГЕОГРАФИЯ И ГЕОЛОГИЯ

Саида Таштаева, Севара Бахрамова

YAPONIYANING URBANIZATSİYALASHGAN HUDUDLARI VA UNDA
TOKAYDO MEGALOPOLISINING TUTGAN O'RNI 15

Поліна Шешоліна

ГЕОЕКОЛОГІЧНИЙ ВПЛИВ ПАТ «КРИМСЬКИЙ СОДОВИЙ ЗАВОД»
НА ДОВКІЛЛЯ ПРИСИВАШІЩЯ 18

ЕКОЛОГІЯ / ЭКОЛОГИЯ

Пахлавон Усупжонов, Насиба Наралиева,

Илхом Мамаджанов, Жохонгир Маткаримов

TEKNOGEN HUDUDLAR EKOLOGİYASINI O'RGANISHGA DOIR 21

ТУРИЗМ І РЕКРЕАЦІЯ / ТУРИЗМ И РЕКРЕАЦИЯ

Мирослава Іванцьо, Наталія Синкулинець

АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ТУРИСТИЧНОГО АГЕНТСТВА «ЕВЕРЕСТ»
МІСТА УЖГОРОДА 24

Віолетта Кочан, Тетяна Сакаль

МІСЦЕ МІСЬКОГО ТУРИЗМУ У РОЗВИТКУ РЕКРЕАЦІЇ РЕГІОНІВ 27

Давід Роман, Іван Попович

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧОГО ТУРИЗМУ
В ЗАКАРПАТСЬКІЙ ОБЛАСТІ 30

Уляна Ханас, Каріна Манусевич

ОСОБЛИВОСТІ ГАСТРОНОМІЧНОГО ТУРИЗМУ ЛЬВОВА 34

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ / ГОСУДАРСТВЕННОЕ УПРАВЛЕНИЕ

Олександр Лаврук

РОЛЬ ДЕРЖАВИ У РОЗВИТКУ ТВАРИННИЦТВА УКРАЇНИ 38

ЕКОНОМІКА / ЭКОНОМИКА

Nargiza Abdulazizova

PENSIYA TIZIMI ISLOHOTLARINING JAHON TAJRIBASI 41

Айнагуль Алимагамбетова, Гульмира Азиева, Умит Турусбекова

ӘЛЕУМЕТТІК-ЭКОНОМИКАЛЫҚ ЗЕРТТЕУЛЕРДЕ ЭКОНОМЕТРИКАЛЫҚ
ӘДІСТЕРДІ ҚОЛДАНУ НЕГІЗДЕРІ 44

Айдана Арыстанова, Айгерім Қабылашимова, Макпал Нуризинова

КӘСПКЕРЛІК: ДАМУЫ, ОНЫҢ ТҮРЛЕРІ МЕН ЭКОНОМИКАДАҒЫ РӨЛІ 47

Сарсенгали Байжанов, Куатбай Данияров

СТРУКТУРИЗАЦІЯ ФІНАНСОВОГО МЕХАНІЗМА РЕГУЛІРОВАНИЯ
ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСКИХ СУБЪЕКТОВ 51

інструмент стимулювання капіталовкладень. Згодом у період стабілізації економіки уряд США обмежив використання податкових пільг. Етап зрілості лізингових відносин у США характеризується нижчими нормами прибутку, що веде до нарощування власної операційної ефективності лізинговими організаціями замість зростання обсягів реалізації. На даному етапі ринок лізингових відносин у США хоча і досяг зрілості, але спостерігається зменшення лізингових операцій, оскільки більшість лізингових організацій пропонують лише фінансовий лізинг, а інші лише операційний лізинг. Лізинг у США існує в двох формах: відкритий та закритий. Відкритий лізинг передбачає, що ризик втрати чи пошкодження об'єкту лізингу покладається на лізингоодержувача. Лізингоодержувач немає першочергового права на викуп об'єкта лізингу після завершення терміну договору (строк якого становить 24–36 місяці). Закритий лізинг передбачає визнання лізингоодержувачем ризику того, що лізингодавець не гарантує залишкову вартість об'єкта лізингу. Вагоме значення у становленні та розвитку лізингового бізнесу мають лізингові організації. Так, у США існують лізингові компанії наступних видів: афілійовані з американськими банками; дочірні; незалежні; афілійовані з іноземними виробниками; афілійовані з виробниками обладнання.

В Україні ж лізинговий бізнес перебуває на другій стадії – стадії фінансового лізингу. Згідно з п.1 ст. 1 Закону України "Про фінансовий лізинг", фінансовий лізинг – це вид цивільно-правових відносин, що виникають із договору фінансового лізингу. Основною відмінністю даного етапу життєвого циклу лізингу від простої оренди є те, що фінансовий лізинг передбачає придбання предмета лізингу в кінці терміну договору, бо за договором фінансового лізингу лізингодавець зобов'язується набути у власність річ у постачальника відповідно до встановлених лізингоодержувачем специфікацій та умов і передати її у користування лізингоодержувачу на визначений строк не менше одного року за встановлену плату [1, с. 20]. Лізингові відносини у вітчизняному секторі економіки мають непогані перспективи. Оскільки саме лізинг забезпечить покриття дефіциту інвестицій в основні засоби суб'єктів господарювання та дозволить перенаправити частину доходів на самофінансування суб'єктів господарювання за рахунок внутрішніх вільних активів. Проте, поряд з цим варто зазначити, що для забезпечення ефективного розвитку лізингового бізнесу в Україні необхідні належні державна підтримка та регулювання. Уряд має спрямовувати зусилля на створення потужних лізингових організацій за аналогією у розвинутих країнах Європи та США. Розвиток лізингового бізнесу в Україні забезпечить оздоровлення та відродження перспективних галузей господарського організму економіки країни.

Підтримуючи розвиток лізингу, держава отримає ряд переваг, а саме: підвищення інвестиційної активності; спрямування фінансів на інвестиційні проекти; гарантійне використання фінансів на оновлення та розширення матеріально-технічної бази.

Ефективність розвитку лізингових відносин в Україні може бути забезпечена за рахунок цілеспрямованої державної програми розвитку лізингу в країні. Саме через відсутність такої програми темпи оновлення необоротних активів в нашій державі є дуже низькими. Розвиток лізингових відносин в Україні дозволить:

- отримувати будь-яке обладнання для користування без його повної оплати, тобто організувати нове виробництво без мобілізації необхідних на те значних фінансових ресурсів;
- випробувати обладнання у виробництві, щоб визначитись з можливістю його викупу за залишковою вартістю;
- використовувати сезонне обладнання тільки протягом періоду, коли воно потрібне;
- підтримувати оптимальне співвідношення власного і залученого капіталу;
- отримати широкий спектр супутніх послуг з налагодження та обслуговування обладнання, придбаного за договором лізингу;
- претендувати на податкові пільги, розширити можливості збуту продукції для підприємств-виробників, які беруть обладнання в лізинг;

– лізинг у поєднанні з амортизаційними пільгами спрямований на прискорення процесу оновлення техніки [3, с. 325].

Отже, активне впровадження лізингових операцій сприятиме оновленню основних фондів завдяки збільшенню доступу підприємств до зовнішніх джерел фінансування інвестицій, і розвитку малого та середнього бізнесу завдяки більшій доступності лізингових операцій порівняно з іншими інструментами запозичень. Окрім того, розвиток лізингу стимулюватиме підвищення ефективності кредитної політики банків у результаті створення конкурентного середовища між джерелами фінансування та розвиток організованого вторинного ринку багатьох видів техніки.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Борисюк О. В., Гуменюк О. М. Фінансовий лізинг в Україні: переваги та недоліки // Науковий вісник Херсонського державного університету. 2014. №5, ч. 4. С. 19–21.
2. Горбатенко О. А. Проблеми та перспективи розвитку лізингових відносин в Україні // Фінанси України. 2012. № 13. С. 123–126.
3. Жук Л. А., Жук І. Л., Неживець О. М. Господарське право: Підручник / Кер. авт. кол. д-р екон. наук, проф., академік УЕАН Жук Л. А. К.: Кондор, 2009. 434 с.
4. Лещенко М.И. Основы лизинга. Учебное пособие. М.: Финансы и статистика, 2000. 336 с.
5. Финансово-кредитный энциклопедический словарь. М.: Финансы и статистика, 2002. 854 с.

УДК 662.767.2:620.925:330.131.5

*Наталія Пришляк, Юлія Рижук
(Вінниця, Україна)*

ЕКОЛОГІЧНА, ЕНЕРГЕТИЧНА ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА БІОГАЗУ З ВІДХОДІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ

Проаналізовано види сировини, що доцільно використовувати задля виробництва біогазу в промислових масштабах та в індивідуальних біогазових установках. Охарактеризовано складові екологічної, енергетичної та соціально-економічної ефективності виробництва біогазу з відходів сільського господарства.

Ключові слова: біогаз, відходи, сільське господарство, ефективність.

The types of feedstock that are expediently used for the production of biogas on an industrial scale and in individual biogas plants are analyzed. The components of ecological, energy and socio-economic efficiency of biogas production from agricultural waste are characterized.

Key words: biogas, waste, agriculture, efficiency.

У сучасних умовах розвитку питання про ефективність використання біогазу є дуже важливим, адже Україна є енергетично залежною країною. Тому одним із перших та найбільш актуальних завдань є скорочення використання дорогого імпортного газу із подальшою його заміною на більш економічно та екологічно ефективний. Оскільки, традиційні види палива є вичерпними та не відомо на скільки років їх ще вистачить, все більшого значення набуває виробництво біогазу через утилізацію відходів сільськогосподарського виробництва.

Дослідженням проблем та перспектив виробництва та споживання біогазу присвячено наукові праці таких вчених як Калетнік Г.М., Середа Л.П., Токарчук Д.М., Климчук О.В., Гелетуха Г.Г., Железна Т.А. та ін. Але проблематика утилізації відходів з подальшим

Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації

виробництвом біогазу потребує глибших досліджень у питанні екологічної, енергетичної та соціально-економічної ефективності.

Велика кількість держав світу вже давно у своїй практиці енергетичної незалежності та безпеки використовують біогаз – загальна назва суміші горючих газів, що отримується як результат процесу природного розкладання різних органічних речовин – метанового бродіння (інша назва – анаеробний мікробіологічний процес). [1]. Оскільки, Україна знаходиться на початкових етапах розвитку даної сфери, тому доцільно буде продемонструвати необхідність виготовлення даного виду палива у таблиці 1.

Таблиця 1

Ефективність виробництва та використання біогазу*

Екологічна	Покращення стану навколишнього середовища, яке включатиме вирішення таких важливих питань як: генерація «чистої» енергії із відходів сільськогосподарської продукції; отримання високоякісних органічних добрив.
Енергетична	Виробництво високоякісного палива, посилення енергетичної безпеки держави.
Соціально-економічна	Створення робочих місць за рахунок формування ринкового ланцюжка від постачальників біомаси до експлуатуючого персоналу енергетичних об'єктів; покращення інфраструктури, зокрема у сільській місцевості; економія на закупівлі імпортного природного газу.

*Джерело: сформовано авторами на основі опрацьованої літератури [3]

Отже, з даної таблиці можна зробити висновок, що виробництво та споживання біогазу має ряд екологічних, енергетичних та соціально-економічних переваг. Головною перевагою виробництва біогазу є те, що він є поновлювальним джерелом енергії. В умовах обмеженості і вичерпності традиційних видів палива, широкий і постійно доступний спектр органічних відходів сільського господарства уможливує постійне і безперервне виробництво біогазу і сприяє економії викопних видів палива.

Агропромисловий комплекс України, виробляючи великі обсяги органічних відходів, має достатньо ресурсів для виробництва біогазу, які здатні замінити 1,5 млрд м³ газу в рік (табл. 2). Основними складовими потенціалу є відходи тваринного походження та змішані харчові відходи, відходи рослинного походження та тваринні екскременти, сеча та гній. Для забезпечення реалізації ефективних енергетичних біогазових проектів важливим є стимулювання виробництва електроенергії із біогазу, який отриманий не лише з відходів біомаси, а також зі спеціальної рослинної сировини.

Таблиця 2

Обсяги відходів у сільському господарстві за 2017 рік, тис т*

	Утворено	Утилізовано	Спалено	Видалено у спеціально відведені місця чи об'єкти
Відходи тваринного походження та змішані харчові відходи	589,4	311,2	4,1	8,1
Відходи рослинного походження	8678,7	2425,9	414,3	54,5
Тваринні екскременти, сеча та гній	3651,6	2614,0	–	52,7

*Джерело: сформовано авторами на основі даних Держкомстату [4]

Нині відомо понад 60 технологій отримання біогазу – таке велике число обумовлено тим, що для забезпечення максимального обсягу виходу біогазу для кожного виду сировини, що використовується, застосовують власну технологію. Субстратом, що може використовуватися як сировина для виробництва біогазу є: відходи сільського господарства (кукурудзяний силос, трава, солома, курячий послід, гній ВРХ); відходи харчової промисловості (пивна дробина, післяспиртова барда, жом (залишки переробки цукрових буряків); відходи переробки молока (молочна сироватка, лактоза); фруктова, ягідна, виноградна і яблучна віджимка, гнила картопля, мезга, сироп; технічний гліцерин та інші відходи від виробництва біопалива (післяспиртова барда); харчові відходи; стічні води і фекальні маси; відходи забою птахофабрик, свиноферм, скотарських підприємств.

Використовуючи зазначену сировину для виробництва біогазу, існують такі найпоширеніші технології, за допомогою яких можна отримати біогаз, серед них виділяють:

1) отримання енергії з біомаси шляхом анаеробного зброджування в біогазових установках;

2) застосування технології метанового зброджування, яка дозволяє отримувати крім джерела енергії у вигляді біогазу високоякісні добрива та білково-вітамінні кормові добавки і по суті є безвідходною [1].

Біогаз може застосовуватися по-різному і відкриває, таким чином, численні можливості використання: способи застосування біогазу наведено на рис. 1. Біогаз, у порівнянні з іншими поновлюваними джерелами енергії, є дуже гнучким у використанні і знаходить застосування у трьох важливих напрямках: виробництво електроенергії, тепла, палива [2].

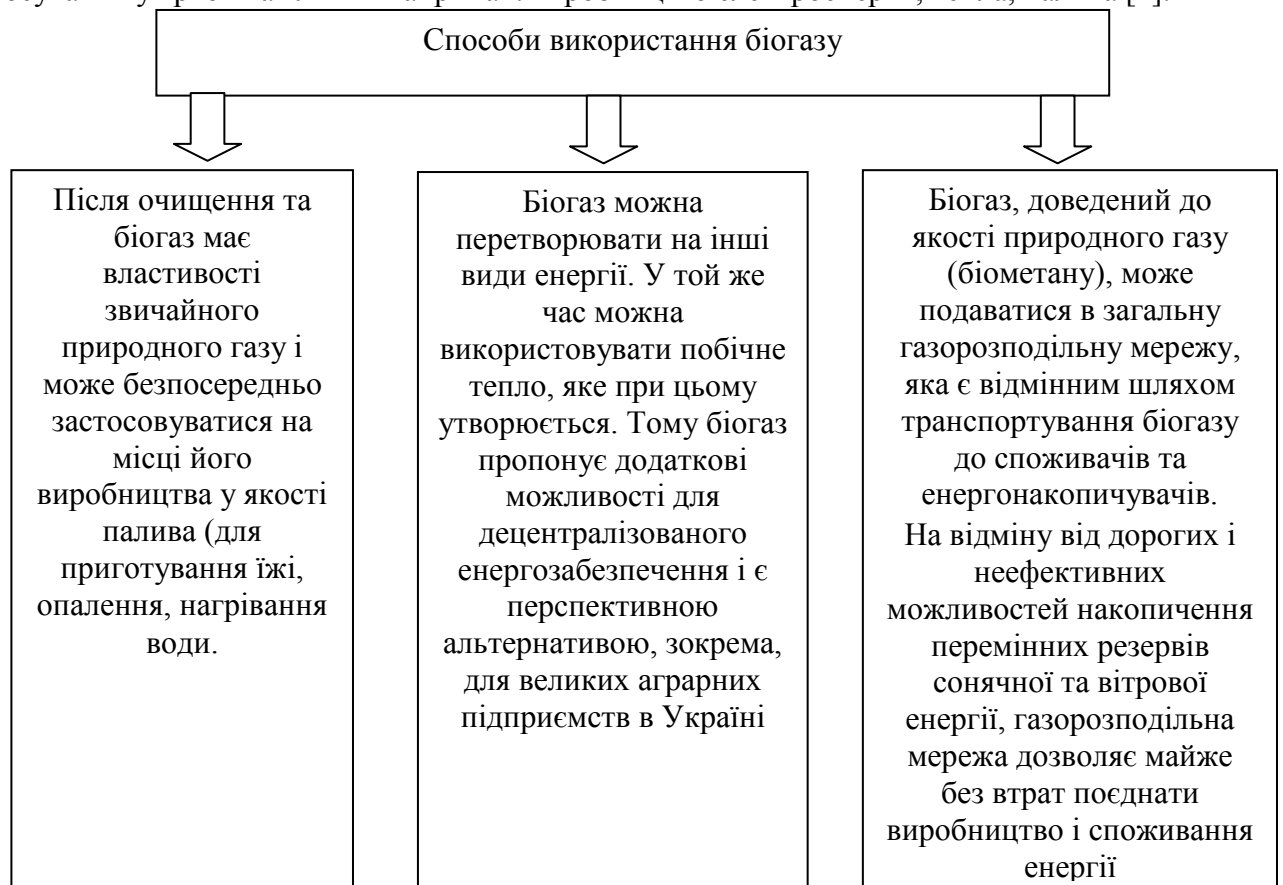

Рис. 1. Способи використання біогазу*

*Джерело: сформовано на основі опрацьованої літератури [2, 5]

Попри все це, таку ефективну перспективу в нашій країні гальмує певний ряд основних проблем, зокрема:

- відсутність чіткої державної політики щодо розвитку біоенергетики;

СЕРТИФІКАТ

підтверджує, що

Пришляк Наталя Вікторівна

брав(ла) участь
у **XXXIX Міжнародній науково-практичній
інтернет-конференції**

**«ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
НАУКИ І ОСВІТИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»**

(28 вересня 2018 р., м.Переяслав-Хмельницький, Україна)

і опублікував(ла) наукову статтю
**«ЕКОЛОГІЧНА, ЕНЕРГЕТИЧНА ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА
ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА БІОГАЗУ
З ВІДХОДІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ
ПРОДУКЦІЇ»**

*у збірнику матеріалів конференції
(№39, 2018 р.)*

Голова організаційного комітету,
перший заступник голови
Ради молодих учених
ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький ДПУ
імені Григорія Сковороди»

С.М.Кикоть